

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izjemi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodno opolčenje.

Za državo kot celoto, za državljane kot posamezne je prevažna in usodepolna osnova postave, katero je vlada 17. dne t. m. predložila državnemu zboru. Nov davek v krvi terja od nas naša država, vojaška dolžnost se ima še bolj raztegniti, sploh raztegniti na vse državljane, kateri kakorkoli morejo služiti v obrambo domovinskih koristi za časa vojne. To ima se določiti in izvršiti po postavi o narodnem opolčenju (Landsturm*), katere vladna osnova sedaj leži pred nami.

Narodno opolčenje — pravi §. 1 v osnovi poslave — je integrirajoč del vojne moči in kot tako v varstvu mejnarodnega prava.

Pri narodnem opolčenju so dolžni biti vsi vojevitvi državljani, ki neso v c. kr. vojski, pri vojniškem pomorstvu ali v nadomestnej rezervi, niti pri c. kr. deželni brambi, počenši z letom, v katerem izpolnijo 19. leto svoje dobe, pa do konca tistega leta, v katerem so dopolnili 42. leto svoje dobe. Do končanega 60. leta svoje dobe pa so po meri vojevitosti dolžni pri narodnem opolčenju biti vsi častniki, ki so v pokoju izven vojaške (vojinsko-pomorske) ter brambovske službe, ako jih neuporabljajo ti deli orožne sile. Dolžnost narodnega opolčenja razteza se nadalje — nedotaknjeni se poprej po splošnem ustanovljenih osebnih obvezanostih — na vsa občestva, katera imajo vojaški značaj, oziroma vojaška znamenja. Od žandarstva in straže finančne se osebe kličejo k narodnemu opolčenju po meri tega, kolikor zahteva vojna in dovoljuje služba. Kdor ni dolžan biti na vojski, v deželni brambi in pri narodnem opolčenju, pa se rado-voljno oglasi, more se privzeti k opolčenju po tem, kakor je sposoben. (§ 2.)

Za narodno opolčenje sta dva sklica. V prvem sklici so vsi v narodno opolčenje po §-u 2 spadajoči državljani, počenši z letom, v katerem

*) Ker za „Landsturm“ izraza „črna vojska“ ne kaže rabiti in je več nego mučno, kovati nove izraze, zdi se nam najprikladnejše, ako si iz drugih slovanskih jezikov v ta namen izposodimo ime „narodno opolčenje“, katero bomo odslej za „Landsturm“ in „črno vojsko“ rabili. „Opolčenje“ izvaja se iz besede „polk“. Uredn.

dopolnijo 19. leto, do konca leta, v katerem so dopolnili 36. leto svoje dobe, uštevši tiste, ki so po §-u 17 vojaške postave časno osvobodjeni ali po §-u 40 iste postave pred časom kakor tudi po dovršenej službeni dolžnosti iz vojske (vojniskoga pomorstva, nadomestne reserve) in iz deželne brambe odpušteni. Drugi sklic pa znaša jednake osebe od 1. januarja tistega leta, v katerem dopolnijo 36. leto svoje dobe, do 31. decembra tistega leta, v katerem so dopolnili 42. leto svoje dobe. (§ 3.)

Narodno opolčenje skliče na povelje cesarjevo, potem ko se je vprašal ministerski svet, minister deželne brambe, tedaj in v tistem obsegu, kakor zahtevajo koristi deželne brambe. Sklicano narodno opolčenje uporablja po meri potrebe vojaški poveljnik, od cesarja imenovan, z organizacijo, ki jo cesar določi. Narodno opolčenje se razpusti po cesarjevi razporedbi. (§ 4.)

Oblast v to, da se narodno opolčenje izimoma, ker tako zahtevajo razmere, uporabi z vnuj mej državne zemlje, mora se dobiti po državni postavi. Le tedaj, kadar je nevarnost zamude, more takšno uporabo ukazati cesar, za kar je odgovorna vlada in kar je dodatno poročati državnemu zboru, da je zve in odobri. Kadar navstane izredna potreba, če v vojni ne zadostuje nadomestna rezerva, da bi se z njo vzdržalo postavno vojsko število redne vojske (vojniskoga pomorstva), ali tudi če bi bilo treba dopolniti deželno brambo do postavnega vojniskoga števila, more se primeroma potrebsčima, dokler je sila, jemati od prvega sklica narodnega opolčenja (§ 5.)

Tisti opolčenci, ki so sklicani v službo, so od sklicevalnega dne do dne, katerega se sklic razpusti, pod propisi vojaške kazni ter discipline. Ako je opolčenec dan na odpust, se za tisto dobo pretrga njegovo vojaštvo. (§ 6.)

Opolčenci in njih častniki, kadar so uporabljeni, imajo skupno, iz daljave vidno znamenje, častniki in podčastniki pa vojaška častna in ločilna znamenja. (§ 7.)

Kar se tiče plač in odlik, pravice do prevezanja, stanišč, do oskrbi v denarji in v živeži, do zdravljenja in preskrbljenja tudi glede na ostale,

veljajo za narodne opolčenje ista določila kakor za vojsko oziroma za c. kr. deželno brambo. (§ 8.)

Imenopise, v katerih so osebe za narodno opolčenje po razredih starosti od najvišjega do najnižjega popisane, je sestavljati in na razpregledu imeti občinskim predstojništvom s pomočjo spisovateljev matic. (§ 9.)

Stroški sklicanega narodnega opolčenja se poplačajo iz budgeta skupnega vojniskoga ministerstva. (§ 10.)

Kolikor se določil v vojaški postavi ne sklada s to postavo, toliko jih pride ob moč. (§ 11.)

Ta postava stopi precej v moč, ko je objavljena in izvršiti jo je ministru deželne brambe. (§ 12.)

(Konec prih.)

Deželni zbor kranjski.

(XVIII. seja dne 21. januarja 1886.)

(Dalje.)

Poslanec Murnik pripoveduje, kako se je vsa ta zadeva obravnavala v deželnem odboru.

On je bil poročevalec in ko je prišla ponudba deželne vlade, da bode sodelovala pri postavnem načrtu o mestnem statutu, se je je skoro zbal. Ni mu bilo neugodno, da bi se deželni predsednik udeleževal posvetovanj v tej zadevi, a rekel je takoj v seji deželnega odbora, da se bode o tej stvari govorilo in trdilo, da deželni odborniki ne znajo delati, in to, kar je prorokoval, zgodilo se je. Nemški list tukajšnje manjšine prinesel je takoj člaček, v katerem trdi, da ima c. kr. vlada, oziroma deželni predsednik poseben posel v deželnem odboru. To očitanje je bilo popolnem neosnovano. Deželni odbor imel je časa dovolj in deželnim odbornikom bila je vsa zadeva mestnega statuta popolnem znana, ker se je že mnogokrat v deželnem zboru in odboru obravnavala in je bilo treba le malih prememb. Sploh pa je nadvladalo mnenje, da deželni zbor ne more mnogo drugače sklepati, nego mestni zastop in v tem zmislu, postavno uravnan, predložil se je mestni statut deželnemu zboru. Kar se pa tiče naglašanja, da bi bil g. deželni predsednik izredno uplival, kako naj se določi cenzus za ta ali drugi razred, mora govornik izjaviti, da se g. deželni predsednik ni izrekel niti za ta, niti za drugi cenzus.

LISTEK.

O pomenu tujk.

Govor dr. Matije Murka pri slavnostni promociji „sub auspiciis imperatoris“ v senatovi dvorani c. kr. vseučilišča na Dunaji 8. februarja t. l.

(Dalje.)

Zaradi česar zanimajo tedaj tujke jezikoslovstva?

Vse, kar je tujega, mora jezikoslovec najprej kolikor mogoče odluščiti, ako se hoče obvarovati zmot pri določevanju sorodstev, pri etimologizovanju in abstrahovanju občnih pravil kateregakoli jezika. To ni posebno lahko. Mi ne moremo precejšnji množici besed prav do živega priti, ki so za kulturno zgodovino jako važne, in opazujemo n. pr. že dolgo, kako si najglasovitejši germanisti in slavisti besede kakor plug mej seboj ponujajo. Po rabi „žajfe“ hočejo nekateri dandanes meriti kulturo narodov, ali tega še ne vemo gotovo, od kod je žajfa prišla, dasi nam je sam J. Grimm napisal o tem podrobno razpravo.

Tem manje se bomo po takem čudili, ako ču-

jamo sledečo dogodbico: Ko je za slovansko zgodovino velezaslužni Schlözer jedenkrat povedal Rusom, da se mora njihov knjaz (knez) od germanskega kuning (avn. König) izvajati, odgovorili so mu: po tem pa se nemški „könig“ tudi lahko iz ruskega „konjuh“ — (konjski blapeč) izvaja. — In vendar je bilo Schlözerjevo mnenje pravo!

Spoznavanje tujk obtežuje prvič to, da so se posebno v starih časih le ustno uvažale in zaradi tega kažejo spremembe, ki po stališči občnih glasovnih pravil nikakor neso pravilne. Sicer so nam pa ravno različne oblike, v katerih njih nahajamo, vedno dobra pomoč, da njih zapazimo ko tujke. Drugič so posebno tujke podvržene narodnemu razlaganju, tako zvanemu narodni etimologiji. V nemških besedah: Liebstöckl (iz lat. ligusticum, prim. isto besedo v slovanskih jezikih po Kreku v Kresu III. 111), Mehltau (gr. μῆλον), Abentheuer (slat. adventura, francoski aventure), Armbrust (slat. arcu-ballista), Blankscheit (francoski planchette), Fel-leisen (srl. valisia, francoski valise) in v mnogih enakih primerih bo pač malo ljudij jutilo tujke. Največkrat nahamo tako krivo razložena krajevna imena. Tirolski „Finstermünz“ prihaja od lat. Ve-

nustus mons, celo nemški prirojena imena Nim-wegen, Burtscheid, Enkirch spominjajo na keltska Noviomagus, Burcitur, Ancariacum. Ali vzemimo celo bližnji primer. Ime slavnoznane nižavstrij-skega gradu Dürrenstein nema z „dür“ ničesar opraviti, ampak se mora izvajati od slovanskega trn, kar pričajo stare pisave tega imena in njegovo nastopanje v prej slovanskih krajih; ta grad ima tedaj ime od istega korena ko Tirnav na moravski meji ali pa — stara bolgarska earska prestolnica Tirnova. (Prim. tudi nemški Friesack, Friesach, Fresach po brezi. Krek v Kresu III. 112).

Tretja težkoča so različne premene v pomenu, kar pa tudi pri domačih besedah večkrat nahajamo.

Če se pa te težkoče, posebno krivo vsprejemanje in narodno etimologizovanje, premorejo, tedaj se pa preiskovanje tujk včasih posebno dobro poplača. One nam na pr. razlagajo bistvo nekaterih glasov v različnih jezikih. Da se je Cicero pri starih Rimljanih res Kikeron zval — naše izgovarjanje latinščine namreč ne starorimsko — dokazujejo dosta pozneje nego grški Ζικέρων starovisokonemška ehihura, srednjevn. novovsn. kicher, novoslov. kibra,

Poslanec Luckmann ima le nekaj kratkih besed posebno proti trditvam župana g. Grassellija. Primera z velikim posestvom ni umestna. kajti volilna pravica veleposestva ima zgodovinsko podlago in plačuje tudi dokaj več davka. Loterijsko posojilo Ljubljansko sklenilo se je z ugodnimi pogoji, da ima prinašati le 4 $\frac{1}{10}$ % obresti. Mogoče, da prihaja iz posojila mnogo blagoslova, mogoče pa tudi prokletstvo. Kdo pa bode plačeval, kadar nastanejo finančne katastrofe? Nihče drugi, nego davkoplačevalci, mej njimi pa največ tisti, ki plačujejo največ davka. A odločitev imajo sedaj le tisti, ki plačujejo najmanjše davke, v mestnem zastopu! (To vedno laž g. Luckmanna treba vender jedenkrat zavrniti. Mnogo stotin je davkoplačevalcev Slovencev, ki plačujejo ravno toliko, če ne več davka, nego vsi Luckmani, Bürgerji itd. Dasiravno slovenski davkoplačevalci neso udje kazine, so vender obrtniki, trgovci itd. in plačujejo dosti več nego stokrat toliko davka, kakor nemška in nemškovalna klika Luckmannova! Kdor tega ne verjame, naj se osvedoči iz davkarskih predpisov.) Tisti člani narodne stranke, ki imajo še kaj prostora za razum, ki spadajo h konservativnemu meščanstvu, izstopili so iz mestnega zastopa. (A le iz privatnih ozirov, pa ne na ljubo nemški stranki, sicer prav radi zastopajo narodno stranko v deželni zboru in v kupčijski zbornici. Uredn.) Nadalje pravi g. Luckmann: Mimesmo izključno nemška (sic!) stranka in prav radi bi dovolili narodni stranki koncesij! (Jako milostivo!) Mi nečemo germanizovati, (ker ne morejo. Uredn.) hočemo le, da se razširja nemški jezik kolikor mogoče, kot Avstrijci. Nemci so bili v mestnem zastopu, ali ker je narodno vprašanje vsa vprašanja udušilo, ker neso mogli koristno delovati za občino, odšli so prostovoljno! (Vse prazne fraze. Nemci so odšli, ker ne morejo več „zvonca nositi“. Volitev se pa ne udeležujejo, ker vedo, da je zmaga nemogoča. Uredn.) Če deželni predsednik baron Winkler pravi, da bode čakal konec narodnega prepira, se jako moti. Ne bode ga čakal, ko bi tudi živel sto let. Konečno g. Luckmann gorko priporoča predloge g. Dežmana. Vsprejme se konec generalne debate in zadnji govornik je poročevalec, poslanec dr. Pa pež. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. februarja.

Ogerski opozicijski listi hudo kritikujejo zakon o narodnem opolenjenju. „Pesti Naplo“ misli, da državni zbor mora zavrniti ta zakon v tej obliki. Do sedaj se je vedno trdilo, da vojak mora služiti tri leta, da se izvežba, potem takem bi bilo narodno opolenčenje samo za to, da bi imeli topovi kaj pobijati. Nikakor se pa ne sme dovoliti, da bi se smelo narodno opolenčenje sklicati, predno bi to dovolil državni zbor. To bi se k večjemu za tedaj smelo dovoliti, kadar bi potekla postavodavna doba in bi novi poslanci še ne bili voljeni. Opozicija se ne bode dala zapeljati z banalnimi frazami. Vladni načrt ni nikak zakon, a le carta blana za vladno, da bode smela v miru in vojni storiti s krvjo in premoženjem državljanov, kar bode hotela. Narodno

ime oni stročnici, po kateri se je imenoval slavljani Rimljan. — Ta dokaz podkrepljajo besede: Keller — navajam jih iz razumevnih razlogov v novovisoko nemški obliki — Kerbel, Kiste, Kirsche.

Gotski Ulfilov prevod svetega pisma bi v marsičem drugače brali, ako bi nam grške tujke v gotščini, in gotska imena pri starih pisateljih ne bila dobra vodila. V jeziku slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda nahajamo nosnika *q* in *a*, katera se dolgo nesa prav spoznala, dokler nam germanške tujke v staroslovenščini in staroslovenske v magjarščini in rumunščini neso pravega pota k resnici pokazale.

Važne so tujke tudi za določevanje dobe nekaterih glasovnih premen. Tako nam potrjujejo iz romanščine vzete tujke v stari visokonemščini, da se je pri drugem premikanju soglasnikov najprej *t* v *z*, *sz* (ziegel: tegula, straze: strata), *p* v *pf*, *f* (pfeffer: piper) premaknol, in da še je le potem prišla vrsta na *k* (Speicher: spicarium).

Pa še več! V tujkah so nam včasih jezikovna oblike ohranjene, ki so starejše nego najstarejši spomeniki izposojujočega jezika. Tako nahajamo v čuhonščini (finščini) tujke iz nekega gotskega jezika, „ki pa je moral biti na dosti starši stopinji nego

opolčenje bi morala biti ogerska vojska, z ogersko zastavo in z madjarsko komando. V opolenjenju naj bi smeli služiti le ogerski državljani, kakor so Bolgari pod ruskimi. Tudi se mora v mirnem času skrbeti za izvežbanje opolenčenja. Izrečno se pa mora določiti, da se opolenčenje ne bode smelo porabljati izven Ogerske. Ako se zakon tako ne spremeni, je patrijotična dolžnost poslancev, da ga ne vsprejmo.

Vnanje države.

Pri mirovni pogodbi v Bukureštu so se bile pokazale nove ovire. Madjid paša je zahteval, da **srbski** zastopnik hkratu z **bolgarskim** predloži spisane svoje mirovne pogoje. Tega pa ni hotel storiti, ker mu je naročeno iz Belega grada, da ne sme. Zastopniki velevalisti so svetovali Mijatoviću, da naj se Srbija uda. Srbski zastopnik se je obrnil zaradi tega po nove instrukcije v Beligrad, katere je že dobil v soboto. Včeraj je bila zopet seja. Ako se je Srbija ndala, se bodo nadaljevala mirovna pogajanja, drugače se bodo pa pretrgala, kajti bolgarska vlada je Gešovu naročila, da naj ne predloži pisanih mirovni pogojev, dokler jih Mijatović ne.

Grof Khevenhüller se nekda le za toliko vrne v Beligrad, da bode **srbskemu** kralju izročil svojo odzivnico. Na njegovo mesto pride ministerski rezident v disponibiliteti, bivši avstrijski zastopnik na Cetinji, polkovnik Thömel.

Kakor se piše iz Drinopolja nekemu Dunajskemu listu, je mej vzhodnorumelijskem prebivalstvu navstala velika nevolja, ko so se izvedele podrobnosti **turško-bolgarskega** sporazumljenja. V Haskiöi-ji se je osnoval tajni revolucionarni odbor, ki je v zvezi z enakim odborom v Eski-Zagri. Pa tudi po drugih mestih imajo že zarotniki mnogo privržencev. Kakor se govori, vodi se vsa ta stvar neposredno iz Plovdiva in je z zarotniki v zvezi ruski konzulat. To se iz tega sklepa, ker tajni agitatorji narodu delajo obljube v imenu ruske vlade in imajo mnogo denarja. Nezadovoljnost narašča mej vzhodnorumelijskim prebivalstvom in že javno se govori, da je turško-bolgarski dogovor in odstop vzhodnorumelijskih sel sramota za bolgarski narod, da se Vzhodna Rumelija za to ni z ničemer odškodovala in da je knez bolj skrbel za svoje dinastične koristi nego pa za interese naroda. Rusom prijazna stranka obeta narodu, da bode Rusija dosegla reelno unijo, ako se izjavijo proti knezu. Tudi v balkanskih mestih Panagurište in Kopritočica in Rodobski vasi Perustica je velika nezadovoljnost. Ustaja bi se nekda začela v Haskiöi-ji ob tamošnjem sejmu. Vzhodnorumelijska oblastva so že dobro spoznala nevarnost in močni oddelki vojaščine in žandarmerije križajo po deželi. Dva višja bolgarska častnika prišla sta v Haskiöi, da zabranita, da se vojaki ne pridružijo ustajnikom. Vendar so že zarotniki zase pridobili vse vojake in se hočejo v odločilnem trenutku polastiti zaloge orožja, kjer je sedaj shranjeno vse orožje, katero je bilo poprej razdeljeno mej narod. Ko bi se začela ustaja v Haskiöi-ji, bi se takoj pridružila Eski-Zagra in balkanska mesta. — Posebno Bolgarom ne more biti po volji, da se bode po pogodbi s Turčijo odstopil Kirdžalski okraj in Rodopske vasi, skupaj 120 vasi z 32.350 prebivalci. Kirdžalski okraj se je sicer bil sam pridružil Turčiji takoj po Plovdivskem prevratu, Rodopske vasi so pa le na papirji bile vzhodnorumelijske, v resnici pa samostojne, ali skozi te vasi peljejo ceste iz Vzhodne Rumelije v Makedonijo. Turčija sedaj sme v teh krajih napraviti utrdbe, kar bi zelo oviralo Bolgare, ko bi kedaj hoteli prisvojiti si Makedonijo. Tudi meja bode sedaj preblizu Plovdiva, najbližji turški kraj bode samo 18 kilometrov od vzhodnorumelijskega glavnega mesta. Bolgarski državniki se nadejajo, da se Turčija ne bode poslužila svojih prav, ter ne bode utrdila pre-

hodov čez Rodopske gore, kakor tudi ni bila balkanskih prelazov.

Turčija je naznanila v posebni noti velevalistim, da se odreče točki bolgarsko turškega dogovora, po kateri bi bolgarske čete morale jej pomagati v vojni, ako vlasti le priznajo druge točke dogovora. Razen Rusije pripravljene so vse dogovor vsprejeti, Rusi pa želé, da morajo podaljšanju vzhodnorumelijskega guvernerstva vselej pritrditi tudi velevalisti.

Francoska vlada je sklenila, da bode razstava, ki se priredi 1889. leta ob stoletnici prve francoske revolucije v Parizu, mejnarodna. Dolgo časa so imeli francoski ministri pomislke proti temu, da bi se ta razstava proglasila za mejnarodno, kajti bati se je, da bi druge evropske države ne hotele udeležiti se razstave.

Nemški državni zbor je izročil vladno predlogo, da se podaljša zakon proti socialistom, posebnemu odseku. Najbrž bode vladna predloga vsprejeta, kadar pride zopet pred zbornico, k večjemu se bode toliko premenila, da se bode ta zakon podaljšal samo na dve, ne pa na pet let, kakor vlada želi.

V raznih **portugalskih** mestih bili so tabori, na katerih so protestovali proti užitninskemu davku. Tabora v Oportu se je udeležilo nad 6000 oseb in govorilo se je energično proti monarhiji. V Bragi klicali so udeležitelji: „Živela republika, proč z užitnino!“ Kakor se iz tega razvidi je republikanski element že precej močen na Portugalskem.

Dopisi.

Od nekod od Uskokov 20. februarja. (Uskoški spiritizem. — „Beli“ in „črni“ igrata šah — občna senzacija.) „Beli“ je rojen „Uskok“, domačin, — njegova deviza je: resnica in beli dan. — Hujši je „črni“, — on je rojen „duh“ v znamenji „ovna“ — zatorej je spiritist in preganja o polunoiči duhove po „starem gradu“. — Pa še hujše je, da je ta „duh“ rodod Prus — ali Bismarck mu ni hotel biti za botra, ker takrat še ni imel vzveličarjevega ordna. — To pa je našega „prusoduha“ hudo bolelo — in postal je „pruski uskok“. — Zavil se je v sivo meglo „Špre-e“ in hajdi v „skok“ — prepozno opazil je Bismarckov „Tiras“ njegov beg, — že so mu škrijci nad valovjem mogočne „Rene“ frfotali in — „Tiras“ vrnil se je klavern — za kazen pa dobiva vsako leto v pasjih dneh kislega mleka in nič drugega.

Tam v krasnej zeleni Franciji pa se je „pruso-uskoku“ med in mleko cedilo, — postal je mogočen gospod — in ker je imel prusko-nenasitljiv želodec, so ga diplomovali.

Pa bistri Francozi so le prekmalu spoznali, da je „prusoduh“ zdravi in cvetoči Franciji nevarna, dvonožna filoksera. — Ravnodušnim in odkritosrčnim Francozom bil je prehudo „je-zvit“, zatorej pokomplimentovali so ga vedno fino uljudni Francozi po kontra-receptu Starčević-Gržaničevem iz zelene Francije.

Slovanska zemlja in zrak pa sta Prusom ugodna — zatorej prišel je „prus-uskok“ v prave slovanske Uskoke v „luftcur“. — In ni se varal, dobro se mu tu godi — postal je zopet mogočen, kakor nekda tam v daljnji Franciji, njegovemu despotizmu se vse klanja, vse se trese pred modrostjo in intrigami njegove zvite glave „aus dem Volke der Denker“. — Pravijo tudi, da je sila učen, da je magister vseh znanostij pod in nad zemljo, da zna

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

(Dalje.)

XIII.

Ne trudimo se razbrati, zakaj nedolžnik vzdihuje, a pregreha oblači krilo poštenja. Samo dan maščevanja, dan večnega plačila more nam razodeti tajno sodniku in žrtve. Hervey.

Lotarjev zapisnik.

— Gora Taurus je dvigala svoj vrh nad vse druge hribe; jeden iz njih jej je rekel: Jaz sem samo hrib, a v meni je ognjenik.

— Družba je četa patricijev, bogatašev in vedeževalcev, in z druge strani ves človeški rod v svojih povojih...

— Zakonodajci osemnajstega stoletja so podobni Licerjevim staviteljem, vznášajočim v vzduh gradivo za dvorec a ne menečim se za osnovo.

— Doživeli narodi hoté biti vladani. Pokvarjenim narodom treba, da so podvrženi. Svoboda je

oni, katerega iz Vulfile poznamo“ (Thomsen-Einfluss der germ. Sprache auf die finnisch-lappischen. Deutsch von E. Sievers, s 124.); nekatere še starše pripadajo bržkone skupni gotsko nordiški dobi. Laponski jeziki hranijo starše germanske besede v neki skandinavski jezikovni obliki, ki pa je morala biti na dosta starši stopinji nego navadno tako zvana staronordiščina.

In še celo ta čudni slučaj se večkrat opazuje, da hranijo jeziki zaklad drugih jezikov v tujkah, katerih korenine so v izposojujočem jeziku že izumrle ali pa nam sploh neso znane.

Da so tujke tudi za oblikoslovje važne, naj samo omenim. Sem spadajo prikazni, kakor premena spola, vsprejemanje samostavnikov v množinski obliki, posebnost, da imajo vsi staronemški iz romanskih jezikov vzeti glagoli razen scriban (nvn. schreiben) „slabo“ sprego, in še večja zanimivost, da ste bolgarščina in srbsščina prevzeli grške glagole v obliki s-ovega ali slabega aorista.

Jako važne pa so tujke tudi za narodopisja in zgodovinarja, posebno kulturnega zgodovinarja; sicer je treba opaziti, da stroga ločitev po teh treh predelih ne zmirom mogoča.

(Dalje prih.)

vse jezike — tudi „kranjske šprah“ se je učil, pa se mu je menda v goltanci zavrla. — V njegovih rokah stekajo se vrvice o „časti in celeg eksistenciji“ ne samo posameznih, marveč celega človeštva.

Gospod urednik, tak je naš „črni“ šahovec, pa da se ga ne bi uboga pregrešna človeška para bolj bala, kakor „hudi duh“ križa! Pa jedno slabost ima vendar: svitloba „belega“ ga bode silno v oči, zatoraj vleče „črni“ le o polnoči svoje poteze — preminja bele v črne in črne v bele figure, — vara belega in preminja pozicije, kakor se mu ravno potrebno zdi. — „Črnega“ obdaja nekova tajinstvena demonična moč — pa tudi beli je hud mož — on pošlje po birači svojo potezo „črnemu“. Pa mislite, da je „črni“ prišel v zadrego? — Kaj še — rekel je, da on ni Jože in da se je „beli“ v adresi zmotil, poslal je torej birača, od koder je prišel.

Kadar pa nam čarobna palčica c. kr. preiskovalnega sodnika razkrije, je li črni šahovec nadzemski duh, ali pa navadno pozemsko bitje od mesa in kosti, Vam bodem natančno poročal; ravno tako o izidu tega prezanimivega „šah-turnira“ — katerega „črni“ s pomočjo Olimpa in hadesa proti ubogemu „belemu“ igra.

Uskoški Mefisto.

Iz Celovca. (Ni res, da Slovenec ne more živeti brez nemščine.) V listih smo brali, kako je znani dr. Russ pobijal težnje koroških Slovencev. Pogreval je, kakor so ga v Celovci naučili, znano frazo, da Slovenec ne more živeti brez nemščine. Ta je pa bosa in prazna. Koroški Slovenci so večidel kmetje, še obrtnikov je malo mej njimi. Kmet pa svoje pridelke lahko proda, če tudi ne zna nič nemški. Mesarji, ki kupujejo živino, znajo skoro vsi slovenski; če bi pa kateri ne znal, bo že mešetarja poklical, da mu bo pomagal pri kupčiji. Žita ima slovenski kmet malo na prodaj, in če ga ima, ne bojte se, da za dobro blago ne bo našel kupca! Tudi žitni prekupec znajo slovenski. Kmet potrebuje nemščino — jedino le pri uradnih, in to je krivica. Zakaj pa se ne uraduje slovenski? Pravijo, da Slovenec ne pride po svetu brez nemščine. Pa Koroška še ni preveč obljudena, le malo se jih izseli, in še tisti ne na Nemško, sim ter tja se kateri nakupi mej Nemci, pa tak se bo že naučil nemščine, ne bojte se!

Kmet živi od svojih pridelkov, ne pa od nemščine, to bi se moralo po vsem Slovenskem tako dolgo trobiti, da bi utihnile tiste nemškutarske fraze, s katerimi slepijo naše kmete in svoje nemške pristaše.

Sploh pa je velika skrb nemškutarjev za blagor Slovencev hinavska in silno dvomljive vrednosti. Pri vsaki priložnosti kažejo slovenskemu kmetu in njegovemu jeziku svoje zaničevanje. Tržni dan v Celovci, ko se slovenski govori, imenujejo „windischer Landtag“; če kdo v družbi slovenski govori, pravijo: „wird wieder regnen, thut schon wieder aner windisch reden“, in ljudem, ki imajo do Slovencev tako ljubezen, bomo verjeli, da jim je mar za naš blagor? Njim je le za to, da se kmetje vsaj toliko ponemčijo, da zamorejo pov-

plemenita jed, prilegajoča se samo zdravej in krepkej mladeži.

— Kedar se prevrže državoslovje (politika) v znanstvo besed, izgubljeno je vse. Nekaj še bolj zaničljivega je nego suženj samosilnikov: namreč norec sofizma.

— Nedoumno je, da se ljudje davijo za svoje pravo, in da so to umišljeno pravo človekovo le mistične besede, katere tolmače odvetniki. Zakaj se nikoli ne govori človeku o prvem pravi človeškem, o njegovem pravi do kosa zemlje, določenega po sorazmerji posameznika z zemljiščem.

— Kak je zakon, noseč podobo ter ime enakosti na svojem čeli? Je-li agrarni zakon? — Ne, prodajna pogodba je naroda, katerega izročajo bogatašem kovarniki in buritelji, hoteči se obogatiti.

— Človek se dobrika narodu. Obeta mu, da bode služil. Dospjeje do oblasti. Misli se, da bode sedaj zahteval, naj se imovina razdeli. A ne zgodi se tako. On si pridobode bogastva ter se zveže s tirani, da si razdele narod.

— Sveto ime židom je ime zlato. Neki način je, da se ono šepne v uho zemskim sodnikom, kateri (način) vam umori brez ovinkov sovražnika.

sodi nastaviti svoje sinove za uradnike. To naj premislijo in Russu odgovorijo slovenski poslanci!

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Umirovljeni glavni davkar g. Štefan Wruss dobil je zlati križec za zasluge s krono. Odlikovanec bil je kot glavni davkar 10 let pri tukajšnji glavni davkarji in je 31. oktobra l. l., imejoč 42 službenih let, stopil v pokoj. — Umirovljeni stotnik prvega razreda gosp. Peter pl. Petričič dobil je naslov majorja ad honores.

— († Grof Otting.) Prijatelj našemu listu nam piše: 19. t. m. umrl je na Babinem polji tik hrvatske meje grof Otting v 52. letu svoje dobe. Kdor je s pokojnim kdaj občeval, nikdar ne mogel bi pozabiti orjaške te postave, nikdar se nanj zmisli, da ne bi obžaloval, da je mož tako krasne postave in tolike duševne nadarjenosti prominul osamljen, kot razvalina nekdanje krasne zgradbe. Rodbina grofov Otting pripada med najimovitejše in najimenitnejše bavarskega plemstva. Pokojni bil je vzgojen na bavarskem dvoru, bil pozneje stotnik pri Ulanih v avstrijski vojski, od 1866. naprej pa je živel v Loški dolini, in na Babinem polji. Bil je vsestransko izobražen, govoril je več jezikov in poznal evropsko literaturo. Kot muzik odlikoval se je na violončelu, risal in slikal je krasno in škoda bi bila, ko bi se pogubile podobe, ki jih je iz lesa izrezal. Mej temi je bila madonna, katere obraz je posnel po krasotici, ki je prejšnje čase obrazal v Loško dolino, a sedaj biva na Dolenjskem. Otting ni nikdar nikoga razžalil, njega pa skoro ni bilo mogoče razžaliti, pariral je vselej s tako dostojnostjo, da je predaleč segajočega, ali prikupila ali pa osupnila in pomirila. Otting bil je preveč lahkoživec, kot da bi bil politik, ali naš narod se mu je prikupil. Večkrat se je izrazil: Ich fühle mich wohl unter den Leuten, weil sie gut sind und intelligent. Privadil se je do dobrega našemu jeziku, pel rad naše pesni, posebno lepo pa sviral naše narodne pesni. Vsak društveni krog je po njem oživel, marsikdo se ga bode rad spominjal in nehvaležnost bi bila, ko bi tega nenavadnega, markantnega gosta kar pozabili in zatorej naj mu bodo te verstice v blag spomin.

— (Slovensko gledališče.) Igra „Tambor v Puebli“, ki jo je prosto po nemškem predelal g. Alešovec, nema velike dramatične vrednosti, pač pa dobro lastnost, da napolni gledališče, in da vzbuja neprestano veselost in smeh, kakor je to bilo včeraj zvečer. Predstavljal se je igra jako dobro, posebno ugajale so pevske točke, krepki zbori, katere je pelo društvo „Slavec“ in soli, katere sta pela g. M. Nigrinova (tambor Dragotin) in g. Kocelj. Slednji je kot dober solist itak že poznat, gospica Nigrinova pa nas je s svojim petjem včeraj prešenetila, kajti pela je vrlo, glas je lep, zvonk in ima precejšnjo višino. A ne samo s petjem, tudi z vso svojo igro odlikovala se je gosp. Nigrinova, predstavljajoč naslovno ulogo. Poleg nje imenovati nam je gospodičina Vrtnikovo (udova Kamila), ki je svojo ulogo kakor vsekar dobro rešila. Izmej ostalih žensk, imenovati nam je gospici Giz. Ni-

— Likurg je mislil nekaj čudnega: namreč, da je tatvina jedina nasedba vzdržujoča v družbi ravnesje.

— Nijši li že naveličan, mladenič, obrati vrtove Tantskeje? Otvori oči na gorje človeštva; pogledi. Kurcije žrelo še zija, in treba, da jih še mnogo skoči vanje v blaginjo sveta.

— Z milostinjo se na prijazen način deloma povrača. Sprosjak se da sporazumeti; pogodimo se.

— Privedite človeka iz daljnih lesov in pokazite mu društvo; skoro bode pokvarjen in zaničljiv kakor vi, a nikoli ne bode umel hladnokrvnega sodišča, pošiljajočega ravnodušno na vislice prosjaka, da si je prisvojil nekoliko milijonarjeve pojedine.

— Težko je razsoditi, kaj je grše v socialnem življenju: zločin ali zakon, kaj je grozovitejši: krivec ali sodnik, hudodelstvo ali kazen. Mnenja so zelo različna.

— Da ubiješ človeka v silnem strastnem razburjenju, to se da umeti.

Da ga veliš ubiti drugemu na javnem mestu, mirno ter ozbilno razmisliš in pretvarja se, kakor bi bilo to častno dejanje, to je nedoumno.

(Dalje prih.)

grinovo in Lavoslavo. Slednja imela je takrat precejšnjo ulogo, predstavljala je Polono (ženo profeta Medveda). Pogodila jo je prav dobro, vendar se nam zdi, da je bila za 15 let omoženo „staro“ nekoliko premladostna. Izmej gospodov stekel si je prvo mesto gospod Kocelj. Njegov prof. Medved bil je tako muhast in šaljev, da smehu in krohota ni zmanjkalo. Dobro sodelovali so gg. Danilo (stotnik), Slobodia, Čutnik in Perdan. Občinstvo bilo je z igro izredno zadovoljno in ni štedilo dobroklicev in ploskanja.

— (Kegljačka zaveza „Edinost“) imela je jako srečno misel, ko je ukrenila, da priredi plesno veselico „Narodnemu Domu“ na korist, kajti plesna veselica, s katero je „Edinost“ preteklo soboto stopila v javnost, bila je v vsakem oziru izvrstna. Čitalnična dvorana bila je jako okusno okrašena, po dvorani pa polno elegantnega občinstva, da je bilo vse podobneje sijajnemu balu nego plesni veselici. Mej občinstvom bilo je več deželnih poslancev, deželnih in mestnih odbornikov, odvetnikov, profesorjev, trgovcev itd., posebno lepo in mnogobrojno pa je bil zastopan krasni spol. Četvorko je je plesalo 80 parov, ples pa je trajal do znanega „ranega jutra“. Gospodom aranžerjem in sploh vsem članom „Edinosti“ čestitamo na lepem vspehu in se zahvaljujemo za preprijetno veselico, ki je bila izmej najlepših tega predpusta, in brez dvojbe najmnogobrojnejša. — Čistega dohodka za „Narodni dom“ bode nad 100 gld.

— (Kranjski vojaški veteranski kor) imel je včeraj svojo plesno veselico, ki je privabila toliko občinstva, da so bili vsi prostori čitalniške restavracije natlačeno polni. Veteranci smejo z vspehom biti popolnem zadovoljni, saj je veselica pokazala, da imajo veliko simpatij mej prebivalstvom in da so za njih veselice prostori vedno pretesni. Izmej odličnjakov omeniti nam je deželnega glavarja grofa Thurna, ki je veselico s svojim pohodom počastil.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) zboruje 24. t. m. s sledečim sporedom: A. Notranje zadeve: 1. Eventualna volitev dveh poslancev v mestni stalni zdravstveni svet. 2. Podelitev Lüschnernjeve ustanove, za kar je po pravilih navzočnost najmanj 12 udov potrebna. B. Predavanje: 1. Primarij dr. Fux predstavlja trepaniranega bolnika. 2. Dr. Gregorič „o abortu v zgodovinskem pomenu. 3. Mayr iz Planine „o difteritis“. 4. Vladni svetovalec dr. Keesbacher „o zdravstvenih reformah“. Po seji se snidejo društveniki „pri roži“.

— („Slovenčevemu“ premogo-kurivcu!) Da se resnica prav spozna, treba čuti dva zvona! Radostno tedaj pozdravljamo, — kolikor se to stvari same tiče, — da se je tudi „Slovenec“ — v petek — v znanej zadevi gledé premoga vendar-le probudil. A „Slovenec“, kakor je pokazal, ni toliko do stvari same, nego-li bolj, da bi „Sl. N.“ in vestnega našega poročevalca pred svetom sumničil ter nanj nekako napad zvil: „češ, kakor da smo mi najeti od premogarjev samih!“ Smešnost, katero odločno odklanjamo; to pa storimo sigurno najbolje, ako brezpotrebno sumničenje „Slovenčevu“ približno z njega lastnimi besedami zavrne: „Marsikako bedarijo človek prenese, ta je pa vendar-le prevelika, da bi jo verjel, kdor je le količkaj kdaj v svojem življenju imel — „s pametjo in zdravim razumom“ opraviti!“ — Stvarno „Slovenec“ ničesar ni dokazal, ker njegov „prebrisani“ poročevalec — kakor navaja — (žal!) ni imel časa, da bi svoje trditve tudi s faktičnimi (?) podatki in številkami podprl! Samo o „velikanskem dobičku“ premogarjev, ki ga v okroglem številu 20, reci: dvajset goldinarjev baje pri vsakem vagonu imajo — nekaj govori! Željno pričakujem dokaza. Sicer mu pa še celó radi verjamemo — vsaj pravi, da mu je stvar prav dobro znana! (Nekaj mora že biti, ker se vse trga za to kupčijo.) A za nas navstane pri tem jedino merodajno vprašanje: „katerim pōtem“ se oni velikanski dobiček sploh more doseči? Pri „normalnih razmerah“ tak dobiček nikakor ni mogoč, kakor smo že zadnjič dokazali! Tedaj se prepohlevno občinstvo vendar in, rekli bi, na nečuten način molze in sesa! — In baš to je, kar smo javno grajali — v občnem interesu. Nedostatom pravi vir pa je — kakor že znano — jedino ogromna režija pri uročevanju premoga! Da se torej „Slovenčeva“ bojazen, da bi se premog podražil, ne obistini, delujmo „z združenimi močmi“ v prvej vrsti dosledno na to,

da se preogromna, brezpametna in pravim potrebam neprimerna režija prej je možna zmanjša in odpravi ter da se nadrobno trženje s premogom sploh primerno preustroji; s tem činom izginili bodo sigurno tudi poglaviti nedostatki pri uročevanju premoga! Torej na delo!

— (V tehničnem društvu) bode v sredo 24. t. m. inženier Lippert predaval o tehnični vedi sploh.

— (Nesreča.) Včeraj zvečer ob 1/7. uri prišel je posestnik Kalan iz Škofjeloke na tla Rudolfove železnice blizu Tschinkelne tovarne po neprevidnosti pod vlak, ki ga je tako zmečkal, da je bil takoj mrtev.

— („Savinjski Sokol“) priredi v dan 28. t. m. sokolsko maskarado, za katero se mnogo za tako zabavo prav zanimivega skrbno pripravlja. Kakor je dosedaj še vsako leto, bode tudi letos to društvo maskarado sijajno izvršilo. Povabila in spored se že razpošilja. Narodnjaki, koji se za to društvo zanimajo, se uljudno vabijo na to veselico, ko bi tudi slučajno ne dobili vabila. Začetek zvečer ob 7. v prostorih g. Kolenca v Mozirji.

— (Bralno društvo v Šempasu) priredi veselico dne 28. svečana t. l. ob 5 1/2. uri zvečer. Spored: I. Petje: „Naglo bratje“. II. Pozdrav. III. Petje: „Rožica“. IV. Igra: „Dva gospoda pa jeden sluga“. V. Petje: „Slovenec sem“. VI. Tombola z dvema dobitki. VII. Petje: „Domovina mili kraj“. Listek tombole stane 20 kr. in je ob jednem ustopenica.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Bukurešt 22. februvarja. Garašanin pooblastil je Mijatovića, da sme srbske predloge pismeno ob jednem s predlogi bolgarskimi predložiti. Danes zamenjajo se dotična pisma.

Madrid 22. februvarja. Uradni list objavlja ukaz, s katerim se sklicuje 50.000 mož. Infantinja Evlalija zbolela za davico.

London 22. januarja. Ko se je po včerajšnjem meetingu socijalistov v Hyde parku množica vračala, pobila je mnogo oken in razgrajala. Policija naredila je mir. Mnogo oseb zaprtih.

Berlin 22. februvarja. Oklopnica Friedrich Karl priplula je v zaliv pri Sudi.

Atene 22. februvarja. Grško brodovje odplulo je včerajšjo noč iz Salamine. Kam, je neznano.

Poslano.

Vsako more biti zdrav in doseči visoko starost, ako trbi za svoje telo. Največ bole. ni izvira iz krvi, tedaj je dolžnost sediti, na to obračati največ pozornost. Naš in preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera v ro in brez zlih nasledkov čistijo kri, krepčje njen pravi tok. Naša zdravila ne eda je priznana in je že bila večkrat odklikovana z ref. in slatimi kolajnami. Ozdravljamo z vsem boleznimi, ki izvirajo iz spridene krvi (brez tvega srebra) žalosne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zaprte rane, grčice, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakteto odstavimo po posebnej metodi, celo pri otrocih v malo urah. Klove ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gojovo. Prejmo pošiljati zaupna pisma z obširnimi popisom bolezni s poštno znamko za odgovor. (709—12)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinka izumljeno sredstvo, Roborantium (lase usvajajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših, golobradcih in osiveh že nevezljivo mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo široko razkl. dati ter hvaliti to izumljeno kphor, ki zaslužila, temveč opozarj. o p. r. ti telje na d. uo anonso in priporočmo poskusi s tem s d. v. om. Ako ne bi imelo uspeha, pripravili smo izumljeli denar brez govora povrniti.

Javna zahvala.

Blagorodni gospod Josip Verbič, tukajšnji posestnik in predsednik krajnega šolskega sveta, dal mi je 5 gld. z namenom, da se nakupi za ta denar pri slavnem društvu „Narodna Šola“ različnega šolskega blaga ter razdeli mej uboge šolarje. Za ta velikodušni dar izrekam v svojem in v imenu uboge šolske mladine blagemu gospodu darovatelju najtoplejo zahvalo.

V Borovnici, dne 21. februvarja 1886.

Fran Papler, nadučitelj.

Tuji:

Pri **Šempasu**: Klinger z Dunaja. — Bothe iz Gradca. — Bayer iz Reke. — pl. Landwurst z Dunaja. — Pri **Škofelju**: Zehner z Dunaja. — Požek iz Trsta. — Kantor z Dunaja. — Moline iz Železnikov. — Koli z Dunaja.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tržne cene v Ljubljani

dne 20. februvarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 47	Špeh povojen, kgr.	66
Rež.	6 07	Surovo maslo.	84
Ječmen.	4 97	Jajce, jedno.	2
Oves.	3 27	Mleko, liter.	8
Ajda.	5 10	Goveje meso, kgr.	64
Proso.	5 25	Telečje	60
Koruz.	5 40	Svinjsko	52
Krompir.	3 75	Košarnovo	36
Leča.	8	Pišanec	55
Grah.	8	Golob	18
Fižol.	8 50	Seno, 100 kilo	15
Maslo	88	Slama,	2 15
Mas.	74	Drva trda, 4 metr.	7 60
Špeh frišen.	44	„ mehka,	5 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Neb.	Mo-krina v mm.
20. febr.	7. zjutraj	738-55 mm.	0-2° C	sl. svz.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	738-35 mm.	2-8° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	738-40 mm.	1-2° C	sl. svz.	obl.	
21. febr.	7. zjutraj	737-77 mm.	0-0° C	sl. svz.	snež.	3-00 mm.
	2. pop.	737-60 mm.	1-4° C	sl. szh.	snež.	
	9. zvečer	738-60 mm.	0-6° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 1-7° in 2-2°, za 3-0° in 3-3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 22. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld. 70	kr.
Srebrna renta	85	75	
Zlata renta	113	60	
5% marena renta	102	10	
Akcije narodne banke	868	—	
Kreditne akcije	301	90	
London	126	40	
Srebro.	10	03	
Napol.	5	96	
C. kr. cekini	61	85	
Nemške marke	250	128	
4% državne srečke iz l. 1854	100	172	
Državne srečke iz l. 1864	100	172	
Ogrska zlata renta 4%	103	75	
„ papirna renta 5%	94	80	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	
Dunava reg. srečke 5%	100	116	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	116	50	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	50	
Kreditne srečke	100	177	
Rudolfove srečke	10	20	
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	205	25	

V slovés!

Ker mi ni bilo možno, se osebno posloviti od vseh prijateljev in znancev ob mojem odhodu iz Senožec v Hrastnik na Dolenjem Štajerji, storim to tem potom ter kličem vsem prisrčno:

Z Bogom! Na svidenje!

Senožec, v 22. dan februvarja 1886.

Armin Gradišnik,
učitelj.

V najem se odda o Sv. Jurji

velik in prostoren magacin

na Sv. Petra cesti št. 40, uhod ima iz ceste.

Natančneje: Sv. Petra nasip št. 35. (100—2)

Med v satovji

a Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škafih po 5 Ko., Ko. po 60 kr., škafja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetji.

V škafih na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar.

(84—3)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, grčje živce in kite itd. V svojem učinku je neprečeljav in hitro ter radikalno zdrav, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (646—17)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotočva v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Lepo semensko deteljo

prodaja po najnižji ceni

(106—1)

J. Grünthal, Komenda pri Kamniku.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdoorh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznsanske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinc. Velja . . . 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja . . . 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Anchor parobrodna linija

iz T sta v New-York naravnost.

Odhod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvorazredni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesijonirane linije vaprjemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na Gergolet & Pogliacco, glavne agente, Via dell' Arsenale štev. 2 v Trstu.

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zjelnjenih držav po najnižjih cenah. (32—15)

Velika partija 1 (788—134)

ostankov suknja

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanki po 5 gld.

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado usvajajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadlih in osivelih laseh. Uspeh po vsaki eni močnem utrenji zjamčen. Posilja v steklenih poskus po 1 gld. 50 kr. in v steklenih za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Trstu se dobi pri g. Eduardu Maieru: v Trstu: Ester Storch, 112 Sanità 13; v Gorici: lekar C. Cristoforetti; v Bolzani: C. Silhary; v Celju: F. Pellé; v Mariboru: J. Mertins; v Rovinji: lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orientalsko lepoišilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilje telen, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(701—5)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.